

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se mo
najdalje do ponedeljka pred izdaj
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števil pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 1.

V Ptuju v nedeljo dne 13. januarija 1901.

II. letnik.

Našim vtilnim možem!

Vkljub najpodleem in lažnjivem psovanju po
časnikih in razposlani tiskanih listekih, vkljub vsem
mogočim grožnjam in plašenju našlo se je vendar
200 vrlih slovenskih vtilnih mož, kateri kot zvesti kmetje
so nam kmečkim kandidatom svoje glasove oddali.
Bog sam ve, kaj vse s ovi srčni kmetje prestati zamogli
predno so svoje volne listeke volilni komisiji oddali
in še zdaj so vsem satanskemu preganjanju izpo-
stavljani.

Kdor take žrte za svoje dobro prepričanje do-
prinese, je resničen plemenit možak in zasluži zahvalo
in spoštovanje od vseh kmečkih prijateljev. Mi torej
tem možem iz hvležnega srca zakličemo krepki —
Živijo!

Pa tudi onim kateri nas niso volili, naj jim
nikdo kaj predbacva, kajti bilo je med njimi veliko
takih, kateri bi bili prav radi kmeta volili, ko bi bili
smeli po svojem prepričanju voliti. Tem obljubimo mi,
da bomo v prihodnjih letih kmečki stan toliko
organizirali (ustrojili, podučili), da bode postal velika
moč in spoštovan od drugih stanov tako, da bode
potem vsak kmet volil po svojem lastnem prepričanju.

S kmečkim srčnim pozdravom:

Ludovik Kresnik, Franc Vračko, Janez Wisenjok.

Moj bicikl pa „nebeška trompeta.“

(Piše Stremšn.)

Jaz sem „vihtik peršona“! — Zakaj? se boš
vprašal. Zato, ker so moj oče župan ali „purimaster“,
kakor jim pravijo namesto „Bürgermeister“ in jaz sem
njihov sin. Mislim, da me zdaj zadosti poznate, saj
mojga očeta in mene pozna vsak otrok na blizu in
daleč okoli. Če moj oče, dolgi kakor sv. Gal, ki je
„čebele kral“, in jaz majhen, kakor zob v grabljih, po
cesti greva, ve vsak človek, da je to župan Sveder
in njegov sin Pepček. Jaz prav ponosno stopam včasih
po vaški cesti, akoravno ljudje pravijo, da sem gro zno
butast, ker ne poznam družega ptiča ko žabo, pa to
me nič ne jezi. Ljudje so mi nevošljivi, si mislim, ker
sem županov sin; kajti še naš učitelj niso župan, ki
so študirali, kakor pravijo, „sedem laških let.“

Mene in mojga očeta poznaš zdaj dovolj, dragi

Državnozborske volitve.

Državnozborske volitve za splošno skupino in
kmečke občine na Spodnjem Štajarskem so končane.

V peti kuriji za celjsko okrožje oddanih je bilo
za g. dekana Žičkar-ja 396, za Drag. Hribar-ja 140,
za Čobal-a 54 in za kandidata kmečke stranke Vi-
senjaka 47 glasov. Dekan Žičkar je bil na tak način
izvoljen.

V peti kuriji Maribor je dobil nemški baron
Morsey 418 glasov, kandidat kmečke stranke Holzer
175, socijaldemokrat Drössler 81, in ubogi Mlaker 2
glasa. Mi smo vedeli v naprej, da ako advokati ka-
kega kmeta postavijo, je gotovo kaka sleparija zraven.
Oni so ga (Mlakerja) tudi proti koncu zapustili.
Baron Morsey je torej izvoljen.

V kmečki skupini ptujski je dobil doktor Ploj
290 glasov, Franc Vračko 62 glasov. Dr. Ploj
je izvoljen. Kmetje so bili v veliki večini za Vračka,
ali gospodje duhovniki so hoteli tako imeti, ker veliko
kmetov ne sme z gospodom župnikom navzkriž priti.
Duhovniki bodo pa veliko škodo imeli, ako bodo tako
naprej za sovražnike kmečkega stanu delovali.

V kmečki skupini mariborski dobil je profesor
R o b i č 193 glasov, kandidat kmečke stranke K r e s-

bralec, popisati ti moram samo še našo vas in ti
povedati kakšna je.

Naša vas ima štiri luže, eno šolo, eno staro kapelo
in za vasjo en polaman križ brez Boga. V vasi živi
27 ljudij, eden petelin, tri kure in naše dve svinje.

Hm, hm! bo vsak mislil, kaj pa mene briga,
koliko petelinov, kur in svinj je v vasi?

Toda pomiri se dragi bralec! Kmalu boš videl,
da tem ni tako. V naši vasi je najmanjša stvar velike
važnosti. Le poslušaj! — Ure nimamo v naši vasi
tako velike, da bi vseh 27 „peršona“ lahko nánjo
gledalo. Zato imamo petelina, ki na vse zgodaj kiki-
rikiha in tako vemo, da gre proti štirim zjutraj, če
začne peti. Če začnejo svinje in naši želodci kruliti,
tedaj vemo, da je poldan in mi se podamo k mizi.
Svinje in petelin, ti so naša najboljša ura, ki nikdar
naprej ne uhaja, ali pa zadi ne ostaja. Kure imamo

nik 105 glasov. Tudi tukaj so pokazali duhovniki svoj udarec.

V celjski kmečki skupini dobil je nemški vitez Berks 249 glasov. 80 volilnih mož ostalo je doma, ker Berks-a niso hoteli voliti; neki kmet po imenu J. A path dobil je 15 glasov.

V Lipnici dobil je župniški kandidat Schweiger 164 glasov, kandidat kmečke stranke Gröbelbauer žalibog samo 75 glasov.

V Feldbahu dobil je župniški kandidat Wagner 287 glasov, kmečki kandidat Urschler 40 glasov.

V Judenburgu je kmečki kandidat Bleikolm bil izvoljen s 151 glasovi; župniški kandidat propadel je pa s 137 glasovi.

V Gradcu dobil je župniški kandidat Huber 153 glasov, kmečki kandidat Rokitansky 145 glasov. Izvoljen je torej Huber.

V Bruku bil je kmečki kandidat Posch izvoljen s 130 glasovi, župniški kandidat dobil je samo 87 glasov.

Tako so izmed 12 mandatov IV. in V. kurije na Štajarskem nemški kmetje samo dva mandata dobili, slovenski kmetje pa nobenega, in tako se bodejo tudi v naprej na Gornjem Štajarskem gospodje duhovniki, na Spodnjem Štajarskem pa doktorji na može kmečkega stanu vrgli, na stan, ki je prvi na svetu in od katerega vsi drugi stanovi živijo, kmet pa bode tudi v prihodnjih 6 letih mogel molčati in — plačevati.

Ali tako dobro se gospodom advokatom vendar ne bo več godilo kot dosedaj. Mi bodedo natančno njihovo delovanje v državnem zboru zasledovali, in kakor hitro se bode kateri lotil kaj v škodo kmečkemu stanu storiti, bode „Štajerc“ to svojim bralcem hitro naznanil, da bodejo kmetje pri prihodnji volitvi bolj razjasnjeni in le moža svojega stanu izvolili.

pa za . . . . . no vrabča, zakaj že? . . . . . za . . . aja! za jajce nesti.

Oh, jojmenece, skoraj sem še nekaj pozabil. Še nekaj imamo v naši vasi, namreč — „nebeško trompeto.“

Kaj vraga in mokra voda, si boš mislil, kakšna je pa ta nebeška trompeta, ali je iz pleha, ali iz srebra in kdo bi jo bil iz nebes prinesel?

Ha, ha, ha, se ti moram smejati, ker tako misliš. Ta nebeška trompeta ni ne iz pleha, ne iz srebra tudi jo ni nihče iz nebes prinesel, ampak to je stara babura brez zobov in z groznimi špeglami na nosu, katere je v svetem Šentjurju na „fercjunkule“ kupila pred šestdesetimi letami. To ženče nosi novice po vasi bolj hitro, kakor „Štajerc“ ali „Tagespost“ in bolj kakor bi šle po „telegrafudrotu“ ali pa po „fili-fonu.“ Ime „trompeta“ smo ji dali vaški pobalini zato, ker ima ravno tak glas, kadar govori, kakor Firluksova trompeta, ki je že čisto stolčena in veglasta. „Nebeška“ ji pravimo pa zato, ker grozno rada moli in k svitancam hodi in bo zato menda „čist za gvišn“ v sveti paradiž prišla.

Tako zdaj pa veš vse, kar je važnega v naši

Kmečka stranka.

Naši bralci vejo, da je urednik „Slovenskega Gospodarja“ 120 gld. hotel od „Štajerca“ imeti. Ko bi mu bili teh 120 gld. poslali, bi „Gospodar“ molčal. Ker pa mi nobenega denarja v njegov lačni goltanec nismo vrgli, ampak mu zaslužno brco dali, je on na nas še enkrat toliko hud in „šinf“ nesramno čez naš list in čez kmečko stranko. On predrznil se je v svoji prezadnji številki celo povedati, da volilni odbor slovenske kmečke stranke obstoji iz Nemcev: Kalchberg, Blanke, Ornig itd. O ti lažnjivi kljukec! Je-li g. pl. Kalchberg hodil po shodih in tam govoril? Ali je to morebiti storil g. župan Ornig ali g. Blanke? Vsak volilec, kateri je katerega teh gospodov pri kakem volilnem shodu le videl, sme zato k nam priti po 100 gld. Pač pa so se zbrai pošteni kmetje, ki so žrtvovali svoj denar, potovdi po Spodnjem Štajerju ter kmetom razlagali o njihovih pravicah in prednostih, jih opominjali, da bi že vendar enkrat kmetje tudi na svoj stan nekaj drali, kateri se bode potopil, ako si kmet sam ne bode pomagal. Vsekakor so k tem shodom prišli tudi tuj ljudje, ki niso bili nikaki volilci v kmetskih občinah in niso tam prav nič iskati imeli. To so bili pač gospodje, dr. Brumen, dr. Horvat, dr. Brenčič iz Celja, pisarji dr. Horvat-a iz Ptuja, pisarji dr. Brenčič-a, dr. Dčkot-a in dr. Sernec-a iz Celja. Mi vas torej vprašamo: kdo je gosp. hofrata Ploj-a postavil za kandidata! Kmetje? Ne! Oni niso vedli prav nič, da kaki hofrat Ploj sploh živi. Postavili so ga pa doktorji ker so bili prijatelji njegovega očeta, ker doktor skrbi vedno zato, da njegov tovariš do moči pride, da advokatom dobro gre. Zato so k političnem društvu „Pozor“ v Ptuju skupaj prišli advokati, pisarji in komiji ter so sklenili volilnim možem nasvetovati doktorja Ploj-a.

vasi in kakšna je, zdaj ti pa hočem povedati, kako je bilo z mojim biciklom ali cepiklno, — kakor hočeš.

V to našo vas, ki leži tri ure pred plotom, ki je okoli sveta, prišel je lansko spomlad moj stric in mi prinesel — bicikl. Prosil sem že bil prej mater naj mi kupijo enega starega, ker županovemu sinu se le šika bicikl, ker ga že ima vsak šošterček, toda mati so mi z loparjem bicikl z glave zbili. Zdaj sem šel nad očeta. Hlačke so se mi tresle, ko sem stopil pred njih in jih lepo prosil, naj mi ga kupijo, ker bi ga grozno rad imel.

Toda tukaj sem jih skupil. Glavo med noge, brezovko s trama in „všvic, všvic, všvic,“ je odmevalo po sobi, mene pa po zadjeku bolelo, da sem se zaobljubil na božjo pot, katero že koli, samo če oče hitro nehajo brezovko, ne brezovko, ampak mene trpinčiti.

Odjenjal pa le nisem. Prosil sem strica. Mislite si moje veselje, ko je stric obljubil, da mi kupi ednega bolj vrednega, če bodedo prav priden v šoli. Učil sem se tisto leto, kakor še nikdar in dobil sem dobro spričevalo. Pa tudi moj stric je spolnil svojo